

den intelligentere Befolkning har forladt Nordflesvig og er dragen til Danmark. Og saa jeg attraaede i Aaret 1874 at gaa til Danmark for at mine daværende Børn, der ere fødte søvend 1864 og Klosterfrøker i Bemmetofte Kloster, kunde blive opdragne i det Land, der er bestemt til at være deres fremtidige Hjem. Men da jeg lavede mig til at forlade Landet, modtog jeg en saa indtrængende Anmodning af en lille Kreds af Nordflesviger om at blive, idet de beærede mig med at yttre: „at mit Bliven var nødvendig for vor Sag“, saa at jeg hverken havde Eonen eller Willien længere til at gaa bort. Smidlertid forpøgedes min Familie Aaret derefter med en Datter, der altsaa er født i Udlandet og fremtidig er skilt fra hendes Sødsfende, hvis Rigsdagen ikke bevilger BARNET Indfødsret, og dog er alene Aarsagen til, at hun fødes i Udlandet, at jeg vil danke Befolkningens Forlangende og i den danske Sags Interesse er forbleven i Nordflesvig. Jeg haaber, at Rigsdagen vil tage Hensyn til det Foransførte, og jeg beder samme indstændigt om at give min Datter Marie (som forrige Aar er bleven adopteret af min Svoger, Lehnsharoon, Hoffjægermester v. Düring-Rosenkrantz, Forpagter paa Lølløse), Indfødsret saa snart som muligt.

At min Aaastand om, at jeg er forbleven herovre ifølge Befolkningens Anmodning er overensstemmende med Virkeligheden, har jeg godkjort forrige Aar ved to Breve fra S. A. Kryger til Formændene for Landsstinget og Folkethinget, som tilstilledes daværende Rigsdagsmand, Redaktør Hjort-Lorenzen, og jeg kan bringe yderligere Beviser derfor, hvert Dieblit det forlanges.

Erhødigst

E. W. v. Düring,
Ritmester.

Som Bilag til ovenstaaende Andragende har Udvalget senere faaet tilstillet:

1) Døbeattest for Marie Sophie Henriette von Düring, Datter af Ritmester Ernst Frederik Wilhelm Karl von Düring og Hustru Wilhelmine Henriette født von Düring-Rosenkrantz, hvoraf ses, at BARNET er født 1875;

2) Kgl. Bevilling af 7de September 1878 for Lehnsharoon E. J. Düring-Rosenkrantz (f. L. Forpagter paa Lølløse) og Hustru (født Schulin) til at adoptere ovennævnte Barn; samt

3) En Skrivelse til Folkethingets Formand fra Hans Andersen Krüger, „Nordflesvigs Repræsentant“, den varme, dygtige, utvættelige Laksmand for de Sønderjyder, som ville „forblive danske“; den lyder saaledes:

Til

Hans Høivelbaarenhed

Formanden for Folkethinget.

Hr. Ritmester v. Düring har stillet et Andragende til det høie Folkething om, at der maatte gives hans yngste, efter Slesvigs Aftrædelse, fødte Datter dansk Indfødsret. I Betragtning af, at Ritmester v. Düring paa min og andre danske Nordflesvigeres indtrængende Anmodning opgav sin i Aaret 1872 fattede Beslutning om at flytte til Kongeriget, da Nordflesvig ved hans Bortreise vilde have tabt en varm Patriot, som har Eone og Willie til ved Raad og Daad at støtte og fremme vor Sag, føler jeg mig i min Egenstaaelse som Nordflesvigs Repræsentant forpligtet til at anmode Deres Høivelbaarenhed om efter Eone at ville støtte hans Andragende og at ville oplyse Thinget om Aarsagen til, hvorfor Ritmester v. Düring valgte at forblive her i Nordflesvig.

Bevtofte, den 11te December 1879.

H. A. Krüger.

Spørgsmaalet om Indfødsrets Meddelelse til Børn har kun en eneste Gang tidligere foreligget Rigsdagen, nemlig i Samlingen 1873—74, da to paa det af Indenrigsministeren fremførte Lovforslag opførte Børn bleve udstemte af samme. Dette skete efter Forslag af det da nedsatte Folkethingsudvalgs Flertal, som — under Henvisning til hidhørende Betragtninger af saa vel et Landsstings- som et Folkethingsudvalg i Samlingen 1866—67 — gjorde gjældende, „at Indfødsret i Almindelighed ikke bør gives til Nogen, som endnu ikke er kommen til Skole-Aar og Al-